

ИВАН ПЕЙЧЕВ
ДАЛЕЧНО ПЛАВАНЕ

chitanka.info

На Никола Мавродинов

*Ти често в есенните бегли дни
стоеше тук на камъка, изгладен
от време и вълни,
и твоя поглед чезнеше във хоризонта.
Безсилно слънце милваше ръката ти
със белези и хълмчета корави от веслата,
с тъмнеещи реки от бавна кръв.
Зовеше твоя залив, очертан
с гори от бронза стар,
но ти стоеше неподвижен, слян със камъка,
а твоя поглед чезнеше все там във хоризонта.
Приспало кораби и ладии,
огладило най-тънките си гънки,
морето идваше при теб.
То чуваше как бие тъй полека,
съвсем полека твоето сърце
и ти говореше, угрижено снишило глас.
Над вас лениви гларуси
пронизваха простора ведър,
а ти се разговаряше с морето.
Във дългата беседа
изплуваше голям самотен кит,
над мачтите притихваха пасати
и жълти тигри дебнеха в тръстиките
край мрачните тропически реки.
С метална неподвижност се изрязваха
високи палми в зноя,
гасяха бури пламъка спокоен на южните звезди,
в безумна лунност тънеха лагуни,
колибри светеха —*

и трепкаха с хриле върху палубата
сребристи влажни риби.
О, твоя кораб беше тъй далече!
О, тъй далеч бе твоя кораб, влюбен във
безкрайността!

И странните названия
Баб-Ел-Мандеб, Валпарайзо, Гваделупа
звучеха като заклинания,
в които се откриваше света
без разстояния, без граници!
Как продължителен бе този разговор с морето,
като далечно плаване,
като завръщане в далечното отечество.
Когато потъмнееха скалите
и влажни сенки спираха на кея,
с далечността във себе си —
ти тръгваше, взел сбогом от морето.
Морето те обичаше, но ти —
ти повече обичаше морето
и твоите стъпки нивга не отвеждаха
отвъд дълбоко синята черта,
навеки свързала сърцето ти със хоризонта.
Крайбрежната позлата се топи.
Нощта е близко.
Ниско над водата
денят се мярва за последен път
с безжизнената чиста бледнина
на близката си смърт.
Трепти денят на чайките с крилата
всред есенния безпощаден мрак
и ти, моряк, не ще се върнеш вече.
Последният попътен вятър вее
и в залива небето се издува
като огромно корабно платно,
над твоя камък стръмно се люлее
последната, най-тъмната вълна,
и ти ведно със нея ще отплуваш

в посоките на безпределността.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.